

Els fabricants de Munt Anyes

Alberto Pérez • Jorge del Corral

Premi
Lazarillo
d'Àlbum
Il·lustrat

animallibres

La història que us explicaré és una història tan certa com antiga... Com? –podríeu preguntar-vos–. Com sé si una història tan antiga és certa o me l'acabo d'inventar? Molt bé, ja que sembla que no acabeu de confiar en mi, us explicaré com va anar la cosa: la història, la vaig trobar a la biblioteca del savi Cassoleta que, com sabeu, no explica res que no sigui cert. Si dubteu de la meva història és com si dubtéssiu que l'home ha arribat a la Lluna o..., vés a saber què, com si diguéssiu que dos més dos no són quatre, sinó... cinc o sis!

Per tant, si dubteu de la meva paraula és com si vosaltres mateixos reconeguéssiu que sou uns «beneits ignorants».

Com estava dient, em trobava a la biblioteca d'aquell il·lustre encantador i estava una mica avorrit ja que, com imagineu, la major part dels encanteris que figuren en aquells volums tracten sobre com convertir en or el plom, o la terra o l'aire o vés a saber què. Així que, avorrit com estava, vaig ficar el nas en un llibrot d'històries, totes certes, com he dit, on vaig trobar l'autèntica història dels fabricants de muntanyes.

La història comença abans, molt abans, que els geògrafs cosissin els extrems del disc que era la Terra per fabricar l'estranya pilota on vivim ara. En aquella època no era estrany topar-se amb criatures fantàstiques: unicorns, olifants, dracs i, per descomptat, les més extraordinàries i grandioses de totes, els gegants.

Els gegants són com tu i com jo, però, és clar, multiplicant les proporcions per cent o per mil. Si aixequen un braç, tapen el sol; si fan un pas, salten la mar; si els cau un pèl, és com si caigués del cel un tronc enorme, i quan s'espolsen la caspa, una allau cobreix les valls veïnes.

A watercolor-style illustration of a giant's face, rendered in shades of brown and tan. The giant has large, blue, almond-shaped eyes and a prominent, curved horn on the right side of its head. Its mouth is wide open, revealing a row of large, yellow, rectangular teeth. A small, blue, spiky creature with a long, pointed horn and a tail is perched on the giant's lower teeth. The background is a dark, solid color, possibly representing a cave or a night sky.

A banda d'això, com tu i com jo, encara
que per a ells menjar-se un bou és un aperitiu, i
quan fan un glop buiden un pantà. A banda d'això, res,
com tu i com jo.

Per descomptat que les seves dimensions enormes feien que la gent
els tingués respecte i consideració. I quan una persona, o qualsevol altra
bestiola, veia les seves siluetes retallades a l'horitzó (com si fossin
muntanyes gegantines en moviment), corria a amagar-se. Una
bona precaució perquè, encara que no es coneixen atacs
de gegants a persones, no es pot saber mai si, en
un descuit, podríem acabar com a aperitiu en un
berenar de gegants.